

Η ομοίωση του ανθρώπου με τον Θεό (Λουκ. 6,31-36) (Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ)

/ [Πεμπτουσία](#)

«Γίνεσθε ούν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ υμών οικτίρμων εστί»

Εάν διαβάσουμε τα συγγράμματα των αρχαίων Ελλήνων σοφών, αλλά κι όλων των σοφών του κόσμου, θα δούμε πως θέλοντας να διατυπώσουν το δίκαιο, το πρέπον, το νόμιμο και το καλό έγραψαν πάρα πολλούς λόγους και κατασκεύασαν μακρούς διαλόγους και βιβλία. Μερικές φορές πέτυχαν να πούν και να γράψουν σπουδαία πράγματα, αλλά και πολλές φορές έφεραν τους ανθρώπους σε σύγχυση. Πολλά απ' αυτά που είπαν οι σοφοί, αντί να διαφωτίσουν τους ανθρώπους, τους έκαναν να σκοτισθούν περισσότερο.

Αντίθετα, ο θειότατος Λόγος του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, όταν ήλθε πάνω στη γη και ενσαρκώθηκε, ξανάφερε στην επιφάνεια τον έμφυτο νόμο του ανθρώπου κι έκανε τη βούλησή μας αιτία του καλού η του κακού, του νόμιμου η του παράνομου,

του δίκαιου η του αδίκου. Με λίγα λόγια είπε όλα εκείνα που χρειάζεται ο άνθρωπος. «Και καθώς θέλεται ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως» (Λουκ. 6,31) η «γίνεσθε οικτίρμονες, καθώς και ο πατήρ υμών οικτίρμων εστί» (οπ.π. στιχ. 36). Πάνω στα λόγια αυτά του Κυρίου ας κάνουμε μερικές παρατηρήσεις.

Οι άνθρωποι ομοιάζουν με το Θεό

Ένας μεγάλος ασκητής της Εκκλησίας μας, ο όσιος Νείλος, κάνει την ακόλουθη παρατήρηση: Όπως τα παιδιά με τους γονείς τους έχουν κοινούς χαρακτήρες, δηλ. έχουν ομοιότητες στο πρόσωπο και στο σώμα κι απ' αυτές τις ομοιότητες καταλαβαίνουμε τίνος γιός είναι κάποιος, το ίδιο συμβαίνει και με τη συμπεριφορά ενός ανθρώπου. Από τα λόγια και τα έργα του καταλαβαίνουμε τίνος διδασκάλου είναι κάποιος μαθητής. Το ίδιο και ακόμη περισσότερο συμβαίνει με τους μαθητές του Χριστού, δηλ. τους Χριστιανούς. Οι πιστοί Χριστιανοί είναι μαθητές του αιώνιου Πατέρα· «όστις γαρ αν ποιήση το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς, αυτός μου αδελφός και αδελφή και μήτηρ εστί» (Ματθ. 12,50). Αλλού πάλι λέγει· «μη μεριμνάτε τη ψυχή υμών τι φάγητε... οίδε γαρ ο πατήρ υμών ο ουράνιος ότι χρήζετε τούτων απάντων» (οπ.π. 6,25 και 32). Ο Πατέρας μας ο ουράνιος, εφ' όσον είμαστε παιδιά Του, θα μας φροντίσει. Έχουμε συγγένεια και οικείωση με το Θεό. Αυτός είναι πατέρας μας και μείς παιδιά Του. Μέσα στο Ευαγγέλιο ο Κύριος μας δείχνει τα σημάδια, για να γίνουμε παιδιά Του, εφ' όσον βέβαια το θελήσουμε· «Μάθετε απ' εμού ότι πράός ειμι και ταπεινός τη καρδιά»

(Ματθ. 11,29). Αφού ο κύριος είναι πράος και ταπεινός και τα παιδιά Του οφείλουν να είναι έτσι. «Ἔσεσθε οὖν υμεῖς τέλειοι, ὡσπερ ὁ πατήρ υμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειος ἐστίν» (οπ. π. 5,48). Ἡ αὐτό που μας λέγει στο σημερινό ανάγνωσμα, δηλ. να γίνουμε οικτίρμονες (εὐσπλαχνοί), γιατί και ὁ Θεός εἶναι τέτοιος (Λουκ. 6,36).

Σε ποια μπορούμε να μιμηθούμε το Θεό;

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος παρατηρεῖ πως δεν καλούμαστε ἀπ' το Θεό να Τον μιμηθούμε στην παντοδυναμία, στη σοφία ἢ στα θαύματα, ἀλλὰ στην ἀγάπη, στην καλοσύνη, στην εὐσπλαχνία. Ὁ Θεός εἶναι ἀπόλυτα ἐλεήμων και εὐσπλαχνος, ἀλλὰ και ἡ εἰκόνα Του, που εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀνάλογα με τὴ δύναμη που διαθέτει, δηλ. «συμμέτρως», μπορεί να μιμηθεῖ το Θεό στην ἀγάπη προς τὸν πλησίον. Μπορούμε να συγχωρήσουμε τοὺς ἐχθροὺς μας κι ἐκείνους που μας ἔκαναν κακό. Ἡ συγγενεία μας με το Θεό φαίνεται σ' αὐτές τις καταστάσεις. Μπορούμε να μιμηθούμε το Θεό στην εὐσπλαχνία. Ὁ Θεός, κατὰ τοὺς Πατέρες, ἐπειδὴ εἶναι ἡ πηγή τῆς χάριτος, τῆς ἀγάπης και τῆς σοφίας, «πάσιν ἀδέως ταύτην (τὴν χάριν) μεταδίδωσιν», τα δίνει ὅλα χωρὶς φόβο και χωρὶς να ἀδικήσει κανέναν. Αὐτό μεταφράζεται ὡς ἐξῆς για μας: Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, μηδενός ἐξαιρουμένου, μπορούμε να ὁμοιάσουμε με το Θεό ὡς προς τὴν ἀγάπη και τὴν εὐσπλαχνία.

Ἡ ἀμαρτία ἐμπόδιο ἀνάμεσα στο Θεό και τὸν ἄνθρωπο

Ἡ ἀμαρτία μας ἔκανε μεγάλη ζημιά. Τὴν μεν ἀγάπη προς τὸν εαυτό μας τὴν αὐξήσε, ἐνὼ τὴν ἀγάπη προς το Θεό και τὸν πλησίον τὴ μείωσε. Ἐτσι καταντήσαμε μισάνθρωποι. Το κήρυγμα που ἔχει περιεχόμενο τὴν ἀγάπη προς τοὺς ἐχθροὺς μας, θεωρεῖται ἀφέλεια. Ἡ ἀγάπη εἶναι κατάσταση, σύμφωνα με τὴν ἀποψη τῶν πολλῶν, τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων. Ἐάν δείξουμε ἀγάπη στους ἄλλους, κινδυνεύουμε να χαρακτηριστοῦμε χαζοὶ κι ἀσήμαντοι. Δεν μπορούν να πιστεύσουν οἱ ἄνθρωποι πως προάγονται με τὴν καλοσύνη και τὴν εὐσπλαχνία. Ὅποιος ἔφθασε να προσεύχεται για τοὺς ἐχθροὺς του, ἔφθασε στην κορυφή τῶν ἀρετῶν. «Αγάπης ἀνυποκρίτου τεκμήριον, ἀδικημάτων συγχώρησις», θα τονίσει ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ ἀσκητής.

Ἀδελφοί μου,

Ἀντὶ να φροντίζουμε να ἐπιβληθούμε με τὴ δύναμη τῆς ἐξουσίας και τῶν ὀπλῶν, ἀς καλλιεργήσουμε τὴν ἀγάπη προς τὸν πλησίον, για να ὁμοιάσουμε με το Θεό και να κληρονομήσουμε τὴ Βασιλεία Του, που εἶναι κοινωμία ἀγάπης.

πηγή: www.agiazoni.gr